

ГЛАВА 11.

- 1 ^аКогато Израилъ бѣ младенецъ, тогазъ го възлюбихъ,
И изъ Египетъ ^бповыкахъ ^всына си.
2 Колкото ги выкахъ,
Толкозъ тѣ ся оттегляхъ отъ лице-то на тѣзи които ги выкахъ:
^гЖертвувахъ на Ваалими-тѣ,
И кадохъ на истуканы-тѣ.
3 Азъ ^доще и научихъ Ефрема да ходи,
Като го хващяхъ за мышцы-тѣ му:
Но не познавахъ ^ече ги лѣкувахъ.
4 Привлѣкохъ ги съ человѣчески вѣзжи, съ узы на любовь:
И ^жазъ бѣхъ за тѣхъ като онѣзи които отнематъ хомоть-тѣ отъ челоусти-тѣ имъ,
И ^зспокойно ги нахранихъ.
5 ^иНѣма да ся върне въ Египетскъ-тѣ земѣхъ,
Но Ассиріецъ-тѣ ще му бѣде царь,
^лЗащото не рачихъ да ся обрѣжътъ.
6 И мечъ ще падне вързъ градове-тѣ му,
И ще доврши крѣпкы-тѣ му, и ще ^мпояде,
^нЗаради намѣренія-та имъ.
7 И люде-тѣ ми сѣхъ ^орасположени къмъ отстѣпленіе противъ мене;
^пАко и да ся повыкахъ къмъ Вышняго,
Но никой ^рго не възвыси.
8 ^кКакъ да тя прѣдамъ, Ефреме?
^сКакъ да тя оставихъ, Израилю?
^дКакъ да тя направихъ ^екато Адмъ?
^жКакъ да тя турихъ като Севонимъ?
^зСърдце-то ми ся обрѣжъ вѣтрѣ въ мене,
Милосердіе-то ми ся подвигнъ.
9 Не щъ да извършъ пламуваніе-то на ярость-тѣ си,
Не щъ да ся вържъ за истрѣбленіе на Ефрема;
^иЗащото ^лазъ съмъ Богъ, а не челоуѣкъ,
Святъ въ срѣдъ тебе;
И не щъ да влѣзъ съ ярость.
10 Велѣдъ Господа ще ходять:
^мКато лъвъ ще рыкае;
Когато рыкне,
Тогазъ ще поспѣшатъ чада-та ^нотъ за-падъ.
11 Ще поспѣшатъ отъ Египетъ като птицъ,
И отъ земѣхъ-тѣ на Ассиріихъ ^окато гълѣбъ:
И ^пще ги поставихъ накъ въ кщцы-тѣ имъ,
говори Господь.

^а Гл. 2; 15.
^б Мат. 2; 15.
^в Исх. 4; 22, 23.
^г 4 Цар. 17; 16. Гл. 2; 13.
^д Втор. 1; 31, 32; 10, 11, 12.
^е Иса. 46; 3.
^ж Исх. 15; 26.
^з Лев. 26; 13.
^и Псал. 78; 25. Гл. 2; 8.
^л Вияжъ Гл. 8; 13. 9; 3.
^м 4 Цар. 17; 13, 14.
^н К Гл. 10; 6.

^л 1ер. 3; 6 и др. 8; 5. Гл. 4; 16.
^м Гл. 7; 16.
^н 1ер. 9; 7. Гл. 6; 4.
^о Быт. 14; 8. 19; 21, 25. Втор. 29; 23. Амос. 4; 11.
^п Втор. 32; 36. Иса. 63; 15. 1ер. 31; 20.
^р Числ. 23; 19. Иса. 55; 8, 9. Мах. 3; 6.
^с Иса. 31; 4. Ион. 3; 16. Амос. 1; 2.
^т Зах. 8; 7.
^у Иса. 60; 8. Гл. 7; 11.

- 12 ^аЕфрема мя обыколи съ лѣзвы,
И Израилевый домъ съ лъсть:
Но Іуда още има власть съ Бога,
И е вѣренъ съ съ сваты-тѣ.

ГЛАВА 12.

- 1 Ефрема ся ^ахрани съ вѣтръ, и гони вѣсточный-тѣ вѣтръ;
Всякой день умножава лѣзвы и насиліе
^бА ^вправять съюзъ съ Ассирійцы-тѣ,
И ^гдоносятъ елей въ Египетъ.
2 ^дГосподь има още сѣдъ съ Іуджъ,
И ще посѣти Іакова споредъ пжтица-та му;
Споредъ дѣванія-та му ще му въздаде.
3 Въ утробжъ-тѣхъ ^ехванжъ петжъ-тѣ на брата си,
И въ якость-тѣхъ си ся ^жбори съ Бога,
4 Ей, бори ся съ ангелъ, и прѣввозможъ;
Плака, и моли му ся:
^зВъ Веилъ то намѣри, и говори ни тамъ;
5 Ей, Іеова Богъ на силы-тѣ,
Іеова е ^инегова-та память.
6 ^лЗа то върни ся ты къмъ Бога твоего:
Пази милость и сѣдбжъ,
И ^мнадѣй ся на Бога твоего выжгы.
7 ^нЕфрема е търговецъ:
^оВъсѣмъ лътины ^пима въ рѣжжъ-тѣхъ му:
Обыча да онеправдава.
8 И Ефрема рече: ^рНаистинжъ азъ обогатѣхъ,
Придобыхъ си имоть:
Въ вси-тѣхъ ми трудове нѣма да ся намѣри
Въ мене беззаконіе, което ^сда ся сѣбѣта за грѣхъ.
9 ^тА ^дазъ съмъ Господь Богъ твой отъ Египетскъ-тѣ земѣхъ;
^иЩе ти населихъ още и въ шатры,
Като въ праздничны дни.
10 ^кГоворихъ още и чрѣзъ пророцы,
И видѣннѣ умножихъ азъ
И прѣдставихъ уподобенія,
Чрѣзъ рѣжжъ-тѣхъ на пророцы-тѣ.
11 ^лЕто ^мима беззаконіе въ Галаадъ;
Наистинжъ станжжъ суета:
^нВъ Галгалъ жертвувать юнцы:
И ^оолтари-тѣ имъ сѣхъ като купове,
Въ бразды-тѣхъ на нивы-тѣ.
12 ^пА Іаковъ побѣгнъ въ Сирійско-то поле,
И Израилъ ^рработи за женжъ,
И за женжъ пази той ^совцы.

^б Иса. 28; 25, 26. 37; 21, 25.
^г Гл. 12; 1.
^д 4 Цар. 17; 4. Гл. 4; 13.
^е Гл. 8; 7.
^ж 4 Цар. 17; 4. Гл. 4; 13.
^з Иса. 30; 6. 57; 9.
^и Гл. 4; 1. Мух. 6; 2.
^л Быт. 25; 26.
^м Быт. 32; 24 и др.
^н Быт. 28; 12, 19. 35; 9, 10, 15.
^о Исх. 3; 15.
^п Гл. 14; 1. Мах. 6; 8.

^р Псал. 37; 7.
^с Прит. 11; 1. Амос. 8; 5.
^т Зах. 11; 5. Отк. 3; 17.
^у Гл. 13; 4.
^к Лев. 23; 42, 43. Неем. 8; 17. Зах. 14; 16.
^л 4 Цар. 17; 13.
^м Гл. 5; 1. 6; 8.
^н Гл. 4; 15. 9; 15. Амос. 4; 5; 5.
^о Гл. 8; 11. 10; 1.
^п Быт. 28; 5. Втор. 26; 5.
^р Быт. 29; 26, 28.